

Comunicat emis de Comisia Uniunii Europene cu privire la „ajutoarele de stat” și acordurile fiscale privind prețurile de transfer

La data de 19 mai 2016, Comisia Europeană (denumită în continuare și “CE”) a emis un comunicat cu privire la noțiunea de “ajutor de stat” și, în special, în ceea ce privește deciziile și compensările fiscale. De asemenea, comunicatul face referire la principiul „lungimii de braț” și la liniile directoare emise de OCDE cu privire la prețurile de transfer pentru a aprecia dacă deciziile de stabilire ale acestora constituie ajutor de stat.

Deși Comisia Europeană explică faptul că liniile directoare emise de OCDE nu a bordează problematica “ajutorului de stat” în mod particular, comunicarea emisă evidențiază că este puțin probabil ca deciziile aliniate la recomandările OCDE să dea naștere la ajutorul de stat. Comunicatul emis de CE a stabilit că deciziile fiscale conferă un avantaj selectiv, mai ales în următoarele situații:

- aplicarea greșită a deciziei în conformitate cu legislațiile fiscale naționale, acest lucru rezultând într-un impozit pe profit mai redus;
- decizia nu se aplică tuturor societăților în situații legale și faptice similare;
- autoritățile fiscale aplică un tratament mai favorabil unui contribuabil în comparație cu alți contribuabili care se regăsesc în situații legale și faptice similare.

În ceea ce privește punctul 3, de mai sus, poate exista situația în care autoritățile fiscale să accepte un acord de stabilire a prețurilor de transfer (precum APA) care să nu respecte principiul lungimii de braț datorită faptului că metodologia aprobată de această hotărâre produce un rezultat

care se abate de la o aproximare fiabilă a unui rezultat bazat pe piață sau poate exista situația în care autoritățile acceptă metode indirecte de calcul atunci când sunt disponibile și metode directe.

În plus, în cadrul comunicării emise, CE evidențiază faptul că încheierea de soluții fiscale (precum APA) poate implica problematica ajutorului de stat, în special atunci când valoarea taxei datorate a fost redusă fără o justificare clară, așa cum se poate întâmpla în cazul optimizării procesului de recuperare al datoriilor, sau într-o manieră disproporționată în raport cu beneficiul contribuabilului.

Comunicarea evidențiază două situații particulare care pot reprezenta avantaje selective:

a) Dacă, în cazul realizării de concesiuni disproporționate în cazul unui contribuabil, administrația fiscală aplică un tratament fiscal discreționar mai favorabil în comparație cu alți contribuabili, într-o situație similară din punct de vedere al faptelor și al condițiilor legale;

b) Dacă acordul este contrar dispozițiilor fiscale aplicabile și a rezultat într-un impozit pe profit de plătit mai mic, în afara unui interval rezonabil.

Concluzionând, este puțin probabil ca deciziile fiscale (precum „APA”) care sunt în conformitate cu liniile directoare OCDE cu privire la prețurile de transfer să dea naștere unor ajutoare de stat.